

3. 5. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Internet a právní aspekty podnikání na něm

Cílem tohoto článku je popsat v současné době velice aktuální oblast internetu spolu s právními aspekty podnikání na něm. Ať už se podnikatel rozhodne své podnikání přímo postavit na internetu nebo na něj jen chce expandovat jako na doplňkový trh a místo ke své prezentaci, nachází se na něm poměrně rozsáhlé možnosti, které jsou regulovány účinnými právními předpisy.

Autor do něj zahrnul stručný exkurz do historie a technické povahy internetu. Autor dále uvedl čtenáře na internet z pohledu právního řádu a stručně rozebral podnikání z hlediska obchodního práva a práva živnostenského podnikání. Stěžejní část textu poté tvoří rozbor různých druhů podnikání na internetu spolu se souvisejícími instituty, jako distančními smlouvami a spotřebitelskými smlouvami, elektronického obchodu, elektronických tržišť veřejné správy a elektronického podpisu spolu s elektronickou značkou. Na závěr autor zařadil pojednání o hotovostním a bezhotovostním placení při podnikání na internetu spolu s krátkou pasáží o využití peněžní poukázky a daňové složenky.

Vyjma rozboru současné legislativy se autor bude věnovat i praktickému pohledu na tuto oblast, o němž věří, že by mohl být čtenářům užitečný.

Stručný nástin historie a vývoje internetu

Počátky internetu bychom měli hledat již v 50. letech 20. století, kdy vědci na několika amerických univerzitách vyvinuli síť ARPANET. Tato propojovala pouze několik málo počítačů na těchto univerzitách a z dnešního hlediska se jednalo o velmi jednoduchou síť.

Nepoužívala se přirozeně k tolika aplikacím v reálném životě obyvatelstva. Její využití bylo omezeno na nekomerční oblast, především na akademickou, vojenskou a vládní síť. Síť ARPANET byla pojmenována podle americké vládní agentury ARPA (Advanced Research Projects Agency), v pozdějších dobách DARPA (Defense Advanced Research Projects Agency), která byla hlavním sponzorem poskytujícím vědeckým pracovníkům na tamních univerzitách finanční prostředky pro vývoj síťových technologií.[1]

Postupem času se tato síť rozvíjela a připojovaly se další uzly a sítě, zejména síť NSFNET, která postupně úlohu ARPANETu převzala. ARPANET byl představen britské královně, která dostala možnost si na něm napsat mail (i když tehdy mail fungoval jinak než v dnešní době, principiálně se jednalo o stejný prostředek komunikace jako dnes).

Za otce internetu je považován Vinton Cerf, americký vědec, který v 70. letech 20. století vyvinul protokol TCP/IP[2], na němž je v současné době provozován současný internet.[3] Vinton Cerf je uznávanou autoritou v oblasti internetu a bývá také nazýván evangelistou internetu.[4]

V 70. letech 20. století byl ARPANET dále rozšířen především do univerzitní, vojenské a státní sféry. Tehdy vyvstala zvýšená potřeba nových technologií pro přenos informací. Proto byl vyvinut právě protokol TCP/IP. V roce 1989 nakonec došlo k připojení komerčních subjektů, z počátku především velkých společností, na internet.[5]

Další osobností, která měla zásadní vliv na vznik a vývoj na internetu, je Sir Timothy Berners-Lee, tvůrce webu, autor protokolu HTTP, jazyka HTML a principu URI (Uniform Resource Identifier). Všechny tyto technologie dal po jejich vzniku volně k dispozici. Později byl britskou královnou za svoji činnost odměněn britským šlechtickým titulem Sir.

V roce 1994 vznikla organizace W3C, World Wide Web Consortium, sdružení fyzických i právnických osob věnujících se různým aspektům internetu[6]. W3C rozšiřuje a zdokonaluje principy, jazyky a protokoly používané na internetu. V pracovních skupinách a na valné hromadě této organizace jsou přijímány doporučení a technické normy upravující vhodné zacházení osob s internetem[7].

Mezinárodní nevládní neziskovou organizací velmi významnou v oblasti internetu je IEEE, Institute of Electrical and Electronics Engineers, Inc. Sdružuje více jak 365000 členů. Navrhuje technické normy týkající se mnoha oblastí lidského života od spotřební elektroniky přes bioinženýrství, počítače a letecké systémy. Ohledně podnikání na internetu je nutné zmínit hlavně normy upravující různá připojení na internet či přenosové protokoly, například IEEE 802.11b, protokol pro bezdrátové připojení k internetu (tzv. wi-fi).[8] Jednou z vůdčích osobností IEEE je výše zmíněný Vinton Cerf.

K rozšíření internetu v Československu došlo až na počátku 90. letech 20. století po „sametové revoluci“, kdy byly do tehdejší sítě připojeny české vysoké školy. V následujících letech se České republice podařilo dohnat náskok, který před ní získaly vyspělé státy díky omezením daným komunistickým režimem. V České republice se tehdy k internetu připojily i české komerční subjekty.

Na počátku 21. století dochází především k vývoji v oblasti širokopásmového připojení k internetu. Česká vláda se v rámci svého programu snaží o co největší rozšíření tohoto typu připojení mezi obyvateli [9]. Počet uživatelů internetu totiž bývá někdy zařazován mezi ukazatele vyspělosti daného státu.[10]

Jedním z nejvýznamnějších směrů vývoje internetu v poslední době je připojování sítí na velkou vzdálenost a ve velmi nespolehlivém prostředí. Americká agentura NASA v současné době připravuje připojení na internet na planetu Mars. Některý z příštích vesmírných modulů by tam měl dopravit zařízení umožňující posílání dat na tak velkou vzdálenost.[11]

Internet z hlediska technického

Internet je distribuovaná počítačová síť rozkládající se po celé planetě Zemi. Propojuje počítače různých druhů, značek a výkonnostních charakteristik do heterogenní sítě, která se může dynamicky měnit a tedy nemá žádný střed. Skládá se z obrovského množství podsítí, které se určují tzv. maskou podsítě (subnet mask). Jednotlivé podsítě jsou mezi sebou propojeny pomocí routerů, switchů a hubů (dohromady je nazýváme aktivními prvky). Podsítě i počítače je možno v reálném čase připojovat a odpojovat, uživatel má zbytek internetu přístupný prakticky ihned.

Jednotlivé počítače a aktivní prvky uvnitř internetu jsou mezi sebou propojeny mnoha různými technologiemi, ať už jde o wireless connection (bezdrátové připojení neboli wi-fi), připojení přes kabelovou televizi, připojení optickými kabely, satelitní připojení, dial-up připojení, připojení přes GPRS či EDGE z mobilního telefonu nebo o některý z mnoha dalších způsobů připojení.

Rozdělení vrstev sítě pomocí ISO-OSI modelu zajišťuje naprosté oddělení fyzické vrstvy a vrstvy datových spojů od ostatních vrstev. Proto není z hlediska používané aplikace, např. e-shop či internetové bankovníctví, rozhodující, jak je uživatel připojen, zda k cílové aplikaci přistoupí přes optický kabel (pravděpodobně nejrychlejší současný způsob připojení) nebo přes dial-up připojení (naopak jedno z nejpomalejších současných připojení k internetu).[12]

Internet očima právního řádu

Internet byl dlouhou dobu institutem bez právní úpravy de lege lata. Pro mnoho právníků byl a stále zůstává institutem, který si nezasluhuje přílišnou pozornost. Realita je však již v dnešní době jiná. Internet se při své heterogenosti nemůže řídit pouze jedním právním řádem. Vzhledem k tomu, že se jedná o síť mezinárodní, bezprostředně se jej dotýká mnoho právních řádů.

Na jedné webové stránce může být zobrazen obsah pocházející z několika různých států, aniž by to běžní uživatelé byli schopni rozeznat. Čtenář z České republiky se může dívat na server umístěný na Bahamských ostrovech provozovaný společností ze Spojených států amerických, zatímco zobrazená stránka patří společnosti z Velké Británie a vyrobil ji autor z Francie s pomocí grafického návrhu grafika z Itálie. V tomto příkladu se daného webu bude týkat šest právních řádů. Jde samozřejmě o nadsazený příklad, všechny dotyčné osoby i server mohou být z jednoho státu, pak se daného webu týká pouze jeden právní řád.

Postupem času zákonodárce vydal zákony, které internet upravují jak z hlediska práva soukromého (např. zákon o elektronickém podpisu, č. [227/2000](#) Sb.), tak i z pohledu práva veřejného (zákon o některých službách informační společnosti č. [480/2004](#) Sb. či zákon o ochraně osobních údajů č. [101/2000](#) Sb.).

Na internetu se vyjma prostých statických stránek objevují také webmagazíny [13] a další zpravodajské servery, které jsou řazeny mezi seriálové publikace (anglicky se exaktně nazývají „continuing resources with remote access“, tedy

„pokračující zdroje se vzdáleným přístupem“) a jako takovým je jim přidělováno mezinárodní číslo seriálových publikací ISSN.[14]

Podnikání pohledem obchodního práva[15]

Obchodní zákoník[16] definuje podnikání jako „soustavnou činnost prováděnou samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku.“[17] K oprávněnému výkonu podnikání je nutný zápis podnikatele do obchodního rejstříku[18], který vede místně příslušný krajský soud (pro hlavní město je příslušným Městský soud v Praze). Opakem zápisu je výmaz subjektu z obchodního rejstříku. V některých případech podnikatel nemusí být zapsán do obchodního rejstříku, je pak zapsán pouze v ostatních rejstřících. To se týká především fyzických osob – podnikatelů a v některých případech takzvaných „svobodných povolání“.

Obchodní zákoník se na jednání podnikatele uplatňuje, i pokud dochází k neoprávněnému podnikání[[19]. I tehdy úkony podnikatele a jejich platnost mají stejnou povahu, jako kdyby je vykonával podnikatel podnikající v souladu s právem. Neoprávněné podnikání na internetu může být dle názoru autora nebezpečnější a obtížněji odhalitelné než neoprávněné podnikání jinde, protože na internetu existuje velké množství způsobů, jak podnikání zakrýt, simulovat jiný druh podnikání, na které subjekt nemá oprávnění, či jinak obcházet ustanovení zákona.

Podnikání podle obchodního zákoníku vyžaduje od podnikatele mít určené sídlo (pokud je podnikatel právnickou osobou) nebo místo podnikání (pokud je fyzickou osobou – podnikatelem). Sídlo právnické osoby upravuje obecně občanský zákoník [20], jeho úprava se vyjma obchodních společností a družstev použije i na občanská sdružení, která mohou také být podnikateli na internetu. Sídlem právnické osoby jsou zpravidla nebytové prostory s výjimkou případu, kdy je umístění sídla do bytových prostor slučitelné s předmětem podnikání.[21] Naproti tomu místem podnikání fyzické osoby – podnikatele zpravidla je jeho bydliště, zákon mu však nabízí možnost mít provozovnu.

Podnikatel podnikající pouze na internetu může mít provozovnu v bytových prostorách, pokud to nevylučují ostatní předměty jeho podnikání nebo pokud tomu neodporuje rozsah jeho činnosti. Bývá totiž běžné, že jeden podnikatelský subjekt má několik živnostenských oprávnění pro různé předměty podnikání. Pokud se tedy nejedná u žádného z nich o předmět podnikání neslučitelný s bytovými prostory a není rozsah činnosti podnikatele nepřiměřeně těmto prostorám, může mít podnikatel sídlo nebo místo podnikání v bytě. Důvod je nasnadě, bytovým prostorám jakožto místu, kde bydlí a žijí fyzické osoby, je poskytována nadstandardní ochrana oproti nebytovým prostorám.

Před zápisem do obchodního rejstříku podnikatel musí uhradit soudní poplatek ve výši stanovené zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů [22]. Soudní poplatek je daní v širším slova smyslu. Odlišuje se prvozápis (zápis údaje dosud nezapsaného v obchodním rejstříku), zápis změny a výmaz. Pro všechny tyto způsoby zápisů do obchodního rejstříku je stanoven soudní poplatek, dokonce i když soud provádí změnu ex offa. Výmaz ex offa se neprovádí, protože například při likvidaci společnosti podává návrh na výmaz subjektu jeho likvidátor. Výše soudního poplatku je stanovena v příloze ZSoudP.

Od placení soudního poplatku je možno povinný subjekt osvobodit, a to dvěma typy osvobození, věcným a osobním. Věcné se vztahuje na druhy řízení a je stanoveno v § 11 odst. 1 ZSoudP. Osobní nalezneme v § 11 odst. 2 ZSoudP. Oba výčty jsou taxativní a jsou dále rozšířeny odst. 3, 4 a 5 téhož ustanovení. Poplatky nelze vyměřit ani vymáhat po uplynutí dob stanovených v § 13 odst. 1 a 4 ZSoudP.

Právní aspekty živnostenského podnikání

Zákon č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání (živnostenský zákon) [23] uvádí, že „živností je soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených tímto zákonem.“ [24] Dále taxativně stanovuje, které činnosti živnostmi nejsou. Mezi ně řadíme například tzv. svobodná povolání, provozování zemědělské činnosti a další.

Podmínky podnikání podle ŽZ rozdělujeme na všeobecné podmínky, které jsou společné pro všechny živnosti najednou, a zvláštní podmínky, jejichž podoba závisí na konkrétní živnosti. Splnění zvláštních podmínek může být nahrazeno přijetím osoby odpovědného zástupce. Nesplnění všeobecných podmínek však nelze obejít.

Český právní řád rozlišuje několik skupin živností. Dvě základní jsou živnosti ohlašovací, u kterých postačí splnit podmínky provozování živnosti, a živnosti koncesované, které smějí být provozovány pouze na základě koncese, tedy povolení vydané živnostenským úřadem ve správním řízení. Podle druhu živnosti se také liší pojmenování průkazů

živnostenského oprávnění. Pro živnosti ohlašovací se jedná o živnostenský list, u živností koncesovaných o koncesní listinu.

Získání živnostenského oprávnění je předpokladem pro zápis podnikatele do obchodního rejstříku, pokud se nejedná o činnost, která je vyňata z oblasti úpravy živnostenského zákona, jako je například výkon svobodných povolání [25] nebo správa vlastního majetku.

Získání živnostenského listu má svůj daňový aspekt, protože ohlášení živnosti fyzickou osobou i právnickou osobou podléhá správnímu poplatku 1.000,- Kč. Podání žádosti o koncesi fyzickou i právnickou osobou podléhá správnímu poplatku 2.000,- Kč. Pokud se však jedná o ohlášení živnosti provozované průmyslovým způsobem, je poplatek stanoven ve výši 10.000,- Kč. Žádost o vydání koncesní listiny pro živnost provozovanou průmyslovým způsobem je zpoplatněna správním poplatkem 20.000,- Kč. Změna živnostenského listu nebo koncesní listiny dle téhož zákona podléhá poplatku 500,- Kč.

Všechny zmíněné poplatky jsou zakotvené zákonem č. [634/2004](#) Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a jeho přílohou – sazebníkem, který stanovuje i další výše poplatků pro jiné jednotlivé úkony [26]. V tomto zákoně se sice stanovuje, že je zpoplatněno vydání živnostenského listu či vydání rozhodnutí o udělení koncese včetně vydání koncesní listiny, ale dle §46 odst. 1 písm. i) a dle § 46 odst. 2 písm. h) ŽZ je ohlašovatel živnosti povinen přidat doklad o zaplacení správního poplatku za tento úkon k ohlášení živnosti. To samé platí obdobně podle § 50 odst. 2 ŽZ o žádosti o koncesi, ke které je nutno též připojit doklad o zaplacení správního poplatku za tento úkon. Bez předchozího zaplacení výše uvedených poplatků nebude živnostenský úřad úkon provádět.

Podnikání na internetu a jeho různé druhy

Ještě před získáním živnostenského oprávnění si musí podnikatel na internetu zvážit, v jakém konkrétním oboru chce podnikat. V rámci internetu lze podnikat ve velkém spektru různých podnikatelských a obchodních činností. Část z nich spadá do oblasti regulované právem živnostenského podnikání, část je činností svobodných povolání, například soudních znalců, překladatelů či advokátů a notářů.

Vedle služeb poskytovaných svobodnými povoláními se může se jednat o prosté vytváření webových stránek či provozování elektronického obchodu. [27] Vedle provozování elektronických obchodů existují podnikatelé věnující se jejich vytváření. Lze si představit tvorbu rozsáhlých informačních systémů, ať už pro komerční sektor nebo pro veřejnou sféru. Informační systémy se dále analyzují nebo se pro ně vytváří projekty, které mohou zhotovit specializované externí firmy zaměřující se na strukturovanou analýzu či datové modelování.

Velmi významným okruhem podnikání na internetu je poskytování webhostingu, tedy úložného prostoru pro obsah zobrazovaný na webových stránkách, nebo serverhousingu, provoz a údržba webového serveru, na který je možno umístit webové stránky. Další důležitou činností, která umožňuje provoz všech webových stránek na celém světě, je činnost registrátora internetových domén. Doménou rozumíme název složený z více částí (pokud se nejedná o doménu prvního řádu), který reprezentuje určitou sumu adres (adresa se odborně nazývá URI = Uniform Resource Identifier) a tím tedy i webových stránek. Příkladem domény třetího řádu (mající tři složky) je [www.muni.cz](#).

Mezi základní předpoklady podnikání na internetu patří zaregistrování internetového doménového jména. [28] Na tuto doménu podnikatel poté zpravidla umísťuje svoji prezentaci, případně svůj elektronický obchod ve smyslu virtuálního obchodovacího místa [29]. Z této domény bývají také obvykle odesílány obchodní maily, ale i obchodní newslettery s nabídkou zboží.

Podnikat na internetu je přirozeně možné i ve smyslu doplňku klasického podnikání, kdy společnost zaměřující se při své podnikatelské činnosti na úplně jinou oblast trhu vytvoří internetový projekt, kterým se buď dočasně nebo dlouhodobě etabluje na internetu. Obvykle se jedná o strategické rozhodnutí podnikatele, které může zásadním způsobem ovlivnit jeho marketingovou politiku. Internet je pro tyto firmy jednou z oblastí, kde mohou s menšími náklady dále rozvíjet svoji propagaci. Smysluplnost takovéto expanze stávající podnikatelské činnosti závisí na mnoha ohledech. Mohou si zákazníci společnosti přečíst její webové stránky? Zajímají je informace, které tam mohou nalézt? Mohu jim jako podnikatel na internetu něco nabídnout? [30]

Expanzí na internet je možné získat poměrně slušné konkurenční výhody, ale naopak je možné také přijít o poměrně značné investice bez výraznějšího efektu. Příkladem společnosti, která skončila svoji expanzi na internet spíše fiaskem, je Český Telecom, a.s., který svůj poměrně rozsáhlý webový magazín Svět Namodro po několikaletém provozu k 31. lednu 2003 zrušil. [31] V takových případech je internet doslova „černou dírou na peníze“, protože

takovému investorovi internet nic nepřináší.

Obchodní newsletter (často také nazývaný firemní newsletter), je poměrně svébytným nástrojem v praxi často používaným podnikateli, kteří podnikají na internetu. Jedná se o mail, který oznamuje předplatitelům informace o novinkách, snížených cenách a jiných speciálních nabídkách.[32]

Dle názoru autora je název „firemní newsletter“ zavádějící, protože nemá s obchodní firmou, jak ji definuje zákon č. [513/1991](#) Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů („název, pod kterým je podnikatel zapsán do obchodního rejstříku“) [33], příliš společného. Snad jen, že firma podnikatele bývá obvykle součástí newsletteru, aby napomáhala vytváření povědomí o značce [34]. Povinnou součástí obchodního newsletteru je určení odesilatele. U obchodního newsletteru se jedná vždy o obchodní sdělení [35].

Obchodní newsletter a náklady na jeho tvorbu a rozeslání si může jeho odesílatel začítovat jako výdaj a tento výdaj je daňově uznatelný pro účely daně z příjmů, ať už se jedná o fyzickou nebo právnickou osobu. Jde totiž o výdaj na reklamu a tedy o náklad potřebný na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

Distanční smlouvy, spotřebitelské smlouvy podle občanského zákoníku

Konkludentní smlouva na internetu nepřichází v úvahu, protože uživatel musí přímo vyjádřit vůli nakoupit určitý předmět plnění, ať už se jedná o zboží či službu. Nelze si tu představit sjednání kupní smlouvy mlčky jako při sjednání smlouvy s kamelotem prodávajícím noviny na ulici. Zákazník naopak musí o sobě poskytnout značné množství informací, aby mu mohlo být plnění vůbec dodáno. Proto je zákazníkovi a spotřebiteli v jedné osobě poskytována poměrně značná ochrana, jak v rovině ochrany jeho osobních údajů, tak i v rovině ochrany před sjednáváním pro spotřebitele nevýhodných smluv.

Při nakupování přes internet často používáme ustanovení o spotřebitelských smlouvách [36]. Podle nich můžeme označit smlouvu za spotřebitelskou, jestliže se jedná o smlouvu kupní, smlouvu o dílo, případně jinou smlouvu upravenou v části osmé ObčZ. Ustanovení o spotřebitelských smlouvách musí být uplatněno i na nepojmenované smlouvy v občanském zákoníku, protože ochrana spotřebitele je jedním ze důležitých zájmů chráněných právem obecně. Na základě §261 odst. 4 ObchZ mohou být spotřebitelskými smlouvami i smluvní typy podle obchodního zákoníku a obchodněprávní inominátní smlouvy.

Smluvními stranami u spotřebitelské smlouvy musí být na jedné straně spotřebitel, tj. osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, a na druhé straně dodavatel, osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.[37] Z toho vyplývá, že se o spotřebitelskou smlouvu nejedná při každém úkonu učiněném při podnikání na internetu, protože proti sobě mohou stát dvě osoby, které jednájí v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

Elektronický obchod

Na samotný pojem elektronický obchod lze nahlížet z několika hledisek. Buď se může jednat o elektronický obchod ve smyslu technickém, pak jím rozumíme aplikaci či systém, na kterém zákazníci nakupují a na němž provozovatel e-shopu svůj obchod provozuje [38].

Další možností je náhled na elektronický obchod jako na proces do jisté míry obdobný jako klasický obchod. Z tohoto pohledu se jedná o tradiční obchod za použití elektronických prostředků. Stejně jako při klasickém obchodu se jedná o výměnu hmotných či nehmotných statků[39].

Obvykle rozeznáváme dva druhy elektronického obchodu, B2B (Business to Business) a B2C (Business to Consumer) [40]. Zkratkou B2B označujeme obchod mezi dvěma podnikateli, zatímco zkratkou B2C obchod mezi podnikatelem a spotřebitelem. Zjednodušeně by se dalo říct, že pokud označíme obchodní vztah jako vztah B2C, jedná se o spotřebitelskou smlouvu, v případě B2B nikoli.

V rámci webové prezentace Asociace pro elektronickou komerci byl spuštěn seznam internetových obchodů, tedy elektronických obchodů ve smyslu virtuálních míst určených k obchodování přes internet.[41]

Autor se v této podkapitole své práce rozhodl uvést jednoduchou tabulku s informacemi o e-commerce (tedy elektronickém obchodování) v České republice, jak ji zveřejnila na svých stránkách Asociace pro elektronickou

komerci [42].

Sledované kritérium	Údaj	Zdroj	Datum
Velikost internetové populace ČR	3,5 milionu	NetMonitor - SPIR - Mediaresearch & Gemius	12/2005
Podíl internetových uživatelů se zkušeností s nákupem na internetu	33 %	Factum Invenio	01/2005
Celkový obrat internetového obchodování v ČR za rok 2005 (spotřebitelské nákupy, bez cestování a zábavy)	10 miliard Kč	APEK	12/2005
Meziroční růst celkového obratu internetového obchodování v ČR za rok 2006 proti roku 2005	40 %	APEK	12/2005

V praxi existují dva základní přístupy k podnikání a obchodování na internetu. První variantou je čistě elektronický obchod, který nemá svoji „kamennou“ variantu, tj. v provozovně podnikatele se nepočítá s tím, že by zákazníci nakupovali osobně a zákazník zde může v tomto případě snadno nabýt dojem, že jeho osobní návštěva není vítána.

Tomu se přirozeně snaží většina podnikatelů vyhnout a přes velký obrat, kterého dosahují ve svém elektronickém obchodu, „zkameňují“ své provozovny a uzpůsobují je tak, aby mohly fungovat i jako klasický obchod. Tento proces je z hlediska zákazníka velmi přínosný, protože obvykle přináší možnost si v elektronickém obchodu objednat neobvyklé komponenty, ať už se jedná o výpočetní techniku, spotřební zboží či zcela jiný artikl.

Kupující si potom může objednané zboží osobně převzít v nejbližší provozovně prodávajícího. Prodávající může tímto způsobem nabídnout zákazníkům internetový katalog zboží s možností nákupu přes webové rozhraní, platbu předem a různé marketingové akce daleko snáze, než kdyby provozoval pouze „kamenný“ obchod.

Naproti tomu stojí klasické „kamenné“ obchody. Jsou začasťe provozované subjektem, který disponuje větší sítí obchodů a případně i výhodnými dlouhodobými zakázkami ve veřejném sektoru. Tito provozovatelé často uvažují o své expanzi na internet a o vytvoření svého vlastního internetového obchodu. Mnohdy nejen uvažují, ale svůj prodej na internet i rozšíří, čímž se stanou se svojí zavedenou značkou a dlouhodobou klientelou výraznou konkurencí čistě elektronickým obchodům i „zkameněným“ elektronickým obchodům. Lze jej nazvat doplňkovým prodejem zboží přes internet. Mnohdy mohou tyto zavedené obchody některé části svého portfolia z online prodeje vyloučit.

V praxi nelze mezi těmito skupinami zřetelně rozlišit hranice. Mnohdy můžeme po stručném prostudování webu elektronického obchodu váhat, do které skupiny právě tento obchod zařadit. Při rozpoznávání nám určitě může pomoci internetová verze Obchodního rejstříku [43] a internetová verze systému ARES - Administrativního registru ekonomických subjektů [44] spolu se systémy, na které ARES odkazuje, jako jsou Rejstřík živnostenského podnikání, Rejstřík plátců spotřební daně či Rejstřík plátců daně z přidané hodnoty. V nich lze najít mnoho informací o dotyčném subjektu a dle nich zjistit, jaký typ online obchodu před námi stojí.

Elektronické tržiště veřejné správy

Speciálním obchodem na internetu je bezesporu elektronické tržiště veřejné správy, na kterém mají organizační složky státu povinnost nakupovat zákonem stanovené zboží či služby. [45]

Z hlediska technického se jedná o obdobný obchod na internetu jako v případě výše uvedených. Z hlediska právního je zde však výrazný rozdíl v podmínkách úhrady za zboží či služby. Požadavek na nákup do systému zadává organizační složka státu, která je vázána určitými pravidly pro nákup na e-tržišti. Její úhrada probíhá z veřejného rozpočtu za podmínek stanovených rozpočtovými pravidly. Kupujícím je stát prostřednictvím své organizační složky. V rámci těchto tržišť lze nakupovat produkty do částky 2 milionů Kč bez DPH [46].

I stát se v tomto případě dostává do pozice poplatníka daně z přidané hodnoty. Stát zaplatí soukromoprávní právnické osobě provozující elektronické tržiště veřejné správy daň a tato právnická osoba ji poté odvede zpět státu.

Provoz elektronických tržišť veřejné správy zajišťuje v souladu s usnesením vlády České republiky č. 683 z roku 2002 [47] a se zákonem č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, Ministerstvo informatiky. V tomto usnesení byl sice uveden jako zajišťující subjekt Úřad

pro veřejné informační systémy [48], ale s účinností od 1. ledna 2003 byl zrušen ÚVIS a bylo zřízeno Ministerstvo informatiky jako ústřední orgán státní správy. Na Ministerstvo informatiky samozřejmě také přešly pravomoci a povinnosti ÚVIS.[49]

V současnosti je velmi diskutováno zrušení Ministerstva informatiky, proto je otázkou, kdo bude nadále vykonávat jeho pravomoc na úseku elektronických tržišť. Autor je přesvědčen, že bez ohledu na konkrétní určení osob, které budou pověřeny pravomocemi Ministerstva informatiky v této oblasti, by bylo možné v této oblasti uspořít větší množství státních prostředků správnou koncepcí provozu těchto tržišť.

Elektronický podpis a elektronická značka

Elektronický podpis je nástrojem často využívaným při elektronickém obchodu. Slouží k podepsání dokumentu či zprávy (tedy z právního hlediska právního úkonu) fyzickou osobou či statutárním orgánem právnické osoby technickými prostředky. Na základě elektronického podpisu je možné z pohledu práva určit osobu, která tento právní úkon učinila, a také určit, zda jednala sama za sebe nebo jménem právnické osoby. Tato právní přičitatelnost nastává, pokud jsou splněna zákonná kritéria pro zaručenost elektronického podpisu [50], tedy v případě podání směřovaných vůči orgánům veřejné moci, pokud se jedná o zaručený elektronický podpis s kvalifikovaným certifikátem.

Elektronický podpis se obvykle využívá v e-mailové komunikaci a v rámci informačních systémů, což může kromě využití k úkonům na smluvní bázi zahrnovat i využití v rámci různých řízení (rozhodčí řízení, správní řízení, řízení před Ústavním soudem, civilní řízení, trestní řízení atd.). Lze pak za stanovených podmínek daný úkon brát obdobně jako v případě, když je úkon podán v písemné formě. [51]

Elektronický podpis vydává poskytovatel certifikačních služeb, který „vydává certifikáty a vede jejich evidenci, případně poskytuje další služby spojené s elektronickými podpisy“ [52]. Existují dva druhy poskytovatelů, a to kvalifikovaný poskytovatel certifikačních služeb a akreditovaný poskytovatel certifikačních služeb.

Kvalifikovaným poskytovatelem certifikačních služeb je takový „poskytovatel certifikačních služeb, který vydává kvalifikované certifikáty nebo kvalifikované systémové certifikáty nebo kvalifikovaná časová razítka nebo prostředky pro bezpečné vytváření elektronických podpisů (dále jen "kvalifikované certifikační služby") a splnil ohlašovací povinnost“ [53]. Akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb se pak rozumí „poskytovatel certifikačních služeb, jemuž byla udělena akreditace“ [54]. Akreditaci doposud udělovalo Ministerstvo informatiky, je však otázkou, na které ministerstvo tato pravomoc přejde po jeho zrušení.

Zaručený elektronický podpis se vydává vždy pro fyzickou osobu [55], může se jednat o fyzickou osobu – podnikatele, pak jím podepisuje své vlastní jednání, nebo o fyzickou osobu – statutární orgán právnické osoby nebo jinou jednající osobu za právnickou osobu [56].

K označení jednání právnické osoby se používají elektronické podpisy fyzických osob – statutárních orgánů dané právnické osoby (případně dalších osob oprávněných jednat za danou právnickou osobu) - a elektronické značky, které fungují obdobně jako úřední razítka a právně mají zcela odlišnou povahu od elektronického podpisu (označují přijetí podání osobou, která jej označí svojí elektronickou značkou spolu s časovým razítkem). Teoreticky by mělo fungovat označování listin přijatých od účastníků řízení v rámci správního či civilního řízení elektronickou značkou dotyčného orgánu státu, v praxi současného řízení (ať už civilního či jiného) jsou však v této oblasti značné rezervy. Lze si představit mnoho dalších způsobů praktického využití elektronického podpisu a elektronické značky.[57]

Při posuzování elektronického podpisu z hlediska daňového lze náklady na jeho získání prohlásit za daňově uznatelný náklad podnikatele – fyzické osoby i podnikatele – právnické osoby. Dle mínění autora se musí jednat o elektronický podpis osoby obvykle jednající za právnickou osobu [58]. Tou může být jednatel, ředitel, předseda občanského sdružení či mnoho dalších osob, které jsou pověřeny jednáním navenek za právnickou osobu či fyzickou osobu – podnikatele.

Hotovostní placení při obchodu na internetu

Zboží či služby lze obecně platit předem nebo při dodání. Obě varianty jsou používány, platba při dodání je však na internetu obvyklejší.

U zboží zasílaného na dobírku (tento způsob je přirozeně nepoužitelný u služeb) je toto zboží placeno dobírkou

inkasovanou držitelem poštovní licence [59]. Platba za zboží je poté následně držitelem poštovní licence [60] předáno odesílateli [61], v našem případě podnikateli na internetu. Konkrétní práva a povinnosti držitele poštovní licence i odesílatele při dodání zboží jsou upraveny poštovními podmínkami držitele poštovní licence [62].

Při obchodu na internetu samozřejmě existuje možnost si zboží nebo služby objednat elektronickými prostředky (např. v e-shopu dodavatele) a vyzvednout si je spolu se zaplacením osobně v provozovně dodavatele. V tom případě se jedná o platbu analogickou běžné platbě v obchodě.

Obvykle lze s dodavatelem smluvit také možnost vyzvednout si zboží osobně při platbě bezhotovostně nebo nechat si zboží poslat poštou při platbě osobně. V poslední možnosti však autor neshledává výrazný přínos.

Typickým příkladem dokumentární hotovostní platby je směnka či šek. Lze je proplatit i převodem na účet, není to však těmito právními instituty předpokládáno a tudíž směnka či šek neposkytují typickou právní ochranu dlužníkovi, který směnku proplatil bezhotovostně.

Hotovostní platební operace o objemu vyšším než 15.000 EUR jsou zakázány zákonem o omezení plateb v hotovosti[63] s účinností od 1. července 2004. Pokud jde o částku nad 15.000 EUR, je povinností kupujícího či příjemce služby uhradit podnikateli na internetu platbu bezhotovostně. Stejná povinnost se samozřejmě uplatňuje i vůči podnikateli, který nemá žádnou spojitost s internetem.

Autor z díkce §4 ZOMP dovozuje, že částka ve výši přesně 15.000 EUR může být v souladu s českým právem uhrazena v hotovosti. Pokud se však jedná o platbu v Kč, lze takto po náhlé změně kurzu Kč vůči EUR velmi snadno neúmyslně překročit zákonem uloženou povinnost provádět platbu nad 15.000 EUR bezhotovostně. Autor proto nedoporučuje hotovostní finanční transakce ve výši blízké se tomuto limitu.

Bezhotovostní placení při obchodu na internetu

Bezhotovostní převody peněžních prostředků v České republice upravuje zákon č. [124/2002](#) Sb., o platebním styku.[64] Bezhotovostní převody se často také nazývají bankovními převody. Oproti klasické platbě v hotovosti musí zákazník platící tímto způsobem buď disponovat bankovním běžným účtem nebo jeho náhražkou, mezi něž lze zařadit například účet v systému PayPal či jiné mikroplatební systémy[65].

V angloamerickém prostředí je často užívanou ekonomickou operací platba platební kartou (např. VISA nebo MasterCard) přes internet [66]. V České republice však tento způsob placení nedosáhl velkého rozvoje. Z hlediska právní jistoty kupujících to může být považováno za přínos, protože tyto platby byly často předmětem podvodů a zneužití cizími osobami. Český právní řád je nezakazuje ani je nijak nezvýhodňuje, jedná se z jeho pohledu o standardní bezhotovostní operaci.

Velmi často mohou na internetu podnikat a obchodovat vzájemně spolupracující společnosti, které si mezi sebou zavedou tzv. clearingové účty. Ty umožňují mezi nimi provádět clearingové zúčtování, tedy zúčtování bez potřeby peněz. Obdobně to umožňuje například Česká národní banka vůči jednotlivým bankám majícím u ní clearingové účty[67] nebo Masarykova univerzita vůči svým studentům, zaměstnancům či externistům za účelem úhrad kolejného, stipendií a dalších pohledávek a závazků [68]. Clearing je zakládán tzv. clearingovými dohodami, které jsou běžné jak ve vnitrostátním platebním styku, tak i při zahraničních platebních operacích. Představují totiž úsporu nákladů na platební operaci.[69]

Placení peněžní poukázkou při obchodu na internetu

Autor o placení peněžními poukázkami pojednává zvlášť od hotovostních a bezhotovostních plateb. Někdy se této formě říká též „platba složenkou“. Obtížněji se u ní rozlišuje, zda se jedná o hotovostní nebo bezhotovostní úhradu.

Např. když subjekt X pošle subjektu Y složenkou České pošty, s.p.,[70] typu A, peníze, znamená to, že subjekt X složí peníze na pobočce ČP v hotovosti, ale subjekt Y je dostane na svůj účet bezhotovostně. Má se potom řídit zmíněná platba mezi hotovostní či bezhotovostní? Autor tuto otázku ponechává otevřenou, pouze si dovolí roztrždit platbu složenkou na následující typy:

- 1) úložka v hotovosti, platba přijde na účet - v ČR poštovní poukázka A, patří sem i níže uvedená daňová složenka,
- 2) úložka z účtu, platba přijde na účet - v ČR poštovní poukázka A, pokud je placena z Postžira nebo Postkonta

bezhotovostně,

3) úložka v hotovosti, platba přijde v hotovosti - v ČR poštovní poukázky C a D,

4) úložka z účtu, platba přijde v hotovosti - v ČR poštovní poukázka B.

Typ 2), tedy úložka z účtu a platba docházející na účet, vyjde ekonomicky méně výhodněji, než platba platebním příkazem z bankovního účtu.

Speciálním typem, který byl zaveden poměrně nedávno, je daňová složenka. Česká pošta ji zavedla jako bezplatnou možnost převodu peněz na účet státu. Daňovou složenkou lze platit pouze daně v širším slova smyslu, které jsou odváděny státu, jmenovitě finančním a celním úřadům, tedy jmenovitě daně, poplatky, odvody, zálohy na tyto příjmy a odvody za porušení rozpočtové kázně[71]. Byla zavedena od 15. března 2006 na základě dohody mezi ČP a Ministerstvem financí České republiky.[72]

Závěr

Autor v tomto článku pojednal o nejrůznějších právních aspektech podnikání na internetu, do čehož zahrnul kromě informací o internetu samotném i rozbor jednotlivých právně relevantních oblastí, s nimiž přijde podnikatel do styku při provozování obchodu se zbožím či poskytováním služeb na internetu. Snažil se v článku zdůraznit některé aspekty, které mohou být při podnikání na internetu důležitěa rozebrat některé části právní úpravy, které jdou napříč více různými právními předpisy a mají souvislost s technickými aspekty internetu.

Mgr. Bc. Libor Kyncl

Autor je absolventem Právnické fakulty Masarykovy univerzity a Fakulty informatiky Masarykovy univerzity a v současné době je prezenčním doktorským studentem oboru Finanční právo na Katedře správní vědy, správního práva a finančního práva Právnické fakulty Masarykovy univerzity.

Literatura

1. Autor nezjištěn. Počítačové sítě - Model ISO/OSI [citováno 28. března 2006]. Dostupný z: <http://site.the.cz/index.php?id=4>.
2. Bakeš, M. a kol. Finanční právo, 3. aktualizované vydání. Praha: C.H.Beck, 2003.
3. Burianová, L., Jedlička, I. Clearing Masarykovy univerzity. Zpravodaj ÚVT MU. ISSN 1212-0901, 2003, roč.14, č.1, s.3-6.
4. Hladká, B. Jak správně zaplatit daň finančnímu a celnímu úřadu - Daňová složenka platná od 15. března 2006 [citováno 27. března 2006]. Dostupný z http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/hs.xsl/dc2_dan_kal_24651.html.
5. Hloušek, K. Chytře na značku [citováno 9. března 2006]. Dostupný z: http://www.marketingovenoviny.cz/index.php3?Action=View&ARTICLE_ID=2222.
6. Kapoun, J. Vinton Cerf, otec internetu. Business World, 2005, č. 6, s. 28 - 30.
7. Kol., About the World Wide Web Consortium (W3C) [citováno 17. března 2006]. Dostupný z: <http://www.w3.org/Consortium/>.
8. Kol. IEEE 802.11 [citováno 28. března 2006]. Dostupný z: http://en.wikipedia.org/wiki/IEEE_802.11.
9. Kol. Informace o e-commerce [citováno 19. března 2006]. Dostupný z: [http://www.apek.cz/apek/apek.nsf/Edit/Informace?Open&area=Informace&lng=.](http://www.apek.cz/apek/apek.nsf/Edit/Informace?Open&area=Informace&lng=)
10. Kol. Jak psát firemní dopisy (firemní newsletter)? [citováno 9. března 2006]. Dostupný z: <http://weblog.softpae.com/archive/2005/11/02/200.aspx>.
11. Kol. Webmagazín Net-mag.cz - o počítačích a společnosti [citováno 28. března 2006]. Dostupný z: <http://www.net-mag.cz/>.
12. Kolář, P. Internet a Telekomunikace [citováno 28. března 2006]. Dostupný z: http://mobil.idnes.cz/mob_operatori.asp?r=mob_operatori&c=A981119_0002628_mob_operatori.
13. Kopka, M. Internet - od historie po současnost [citováno 28. března 2006]. Dostupný z: <http://phoenix.inf.upol.cz/~kopka/courses/cs409/Internet/internet.htm#Arpanet>.

14. Kozák, D. Zásady úspěšného využití Internetu, 1. část [citováno 9. března 2006]. Dostupný z: <http://www.e-komerce.cz/ec/ec.nsf/0/925385CBCF3CB97DC1256E6F006E6966>.
15. Křečan, M. Poradna: Placení na Internetu [citováno 21. března 2006]. Dostupný z: <http://www.mesec.cz/poradna/placeni-na-internetu-duben-2005/>.
16. Martin Enderle - 1media: 1media - Kreativní internetová řešení - Elektronický obchod (e-shop)[citováno 9. března 2006]. Dostupný z: [http://www.1media.cz/index.php?stranka=elektronicky-obchod-\(e-shop\)](http://www.1media.cz/index.php?stranka=elektronicky-obchod-(e-shop)).
17. Ministerstvo financí ČR. ARES [citováno 30. března 2006]. Dostupný z: <http://www.mfcr.cz>.
18. Ministerstvo informatiky ČR. Často kladené otázky k e-podpisu [citováno 23. března 2006]. Dostupný z: <http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=1799>.
19. Ministerstvo informatiky ČR. Často kladené otázky k e-tržišti [citováno 30. března 2006]. Dostupný z: <http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=1786>.
20. Ministerstvo informatiky ČR. Elektronické tržiště pro informační a komunikační technologie do 2 milionů korun pro subjekty veřejné správy [citováno 19. března 2006]. Dostupný z: <http://www.micr.cz/e-trziste/default.htm>.
21. Ministerstvo spravedlnosti ČR. Informační server českého soudnictví [citováno 30. března 2006]. Dostupný z: <http://portal.justice.cz>.
22. Niedermayer, L. Měnová politika ČNB se přiblížila bance evropské [citováno 18. března 2006]. Dostupný z: http://www.cnb.cz/www.cnb.cz/cz/pro_media/clanky_rozhovory/media_2001/cl_01_010710.html.
23. Pužmanová, R. Lupa: Hlavní internetový evangelista o neutralitě sítě [citováno 7. března 2006]. Dostupný z: <http://www.lupa.cz/clanky/hlavni-internetovy-evangelista-o-neutralite-site/>.
24. Rafaj, N. Spuštěn seznam internetových obchodů [citováno 19. března 2006]. Dostupný z: <http://www.apek.cz/apek/apek.nsf/0/7CFDC082ED10E54EC125710E0061CC5F>.
25. Státní technická knihovna. Přidělení ISSN on-line pokračujícím zdrojům [citováno 19. března 2006]. Dostupný z: http://www.issn.cz/prideleni_issn_online.html.
26. SVT BRNO, s.r.o. Platební systémy [citováno 20. března 2006]. Dostupný z: <http://www.web4company.cz/eaplikace/platebn%C3%ADsyst%C3%A9my/tabid/117/Default.aspx>.
27. Šilhavý, R. Jak podnikat na internetu - živnostenský list 2. [citováno 9. března 2006]. Dostupný z: <http://interval.cz/clanky/jak-podnikat-na-internetu-zivnostensky-list-2/>.
28. Štrkolec, M. Vybrané právní aspekty zdaňování elektronického obchodu v právním prostředí Slovenskej republiky. Mezinárodní a srovnávací právní revue, 2005, č. 14, s. 53 - 63.
29. Šváb, J. Elektronický obchod [citováno 18. března 2006]. Dostupný z: <http://www.businessinfo.cz/cz/clanky/elektronicky-obchod/elektronicky-obchod/1000819/7013/>.
30. Zeman, M. Svět Namodro definitivně končí [citováno 19. března 2006]. Dostupný z: <http://www.lupa.cz/clanky/svet-namodro-definitivne-konci/>.
31. Nález Ústavního soudu ČR č. IV. ÚS 319/05.
32. Usnesení vlády České republiky č. 683 ze dne 26. června 2002, o opatřeních ke koordinovanému vynakládání finančních prostředků na informační a komunikační technologie, v aktuálním znění.
33. Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
34. Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
35. Zákon č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
36. Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
37. Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
38. Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách, ve znění pozdějších předpisů.
39. Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů.
40. Zákon č. 124/2002 Sb., o převodech peněžních prostředků, elektronických platebních prostředcích a platebních systémech (zákon o platebním styku), ve znění pozdějších předpisů.
41. Zákon č. 517/2002 Sb., kterým se provádějí některá opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy a mění některé zákony, ve znění pozdějších předpisů.
42. Zákon č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
43. Zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti, ve znění pozdějších předpisů.
44. Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

-
- [1] Více k síti ARPANET v Kopka, M. Internet - od historie po současnost [citováno 28. března 2006]. Dostupný z: <http://phoenix.inf.upol.cz/~kopka/courses/cs409/Internet/internet.htm#Arpanet>.
 - [2] Celým názvem Transmission Control Protocol/Internet Protocol.
 - [3] Více v Kapoun, J. Vinton Cerf, otec internetu. Business World, 2005, č. 6, s. 28 - 30.

- [4] Více v Pužmanová, R. Lupa: Hlavní internetový evangelista o neutralitě sítě [citováno 7. března 2006]. Dostupný z: <http://www.lupa.cz/clanky/hlavni-internetovy-evangelista-o-neutralite-site/>.
- [5] Srovnej Kapoun, J. Vinton Cerf, otec internetu. Business World, 2005, č. 6, s. 29.
- [6] Více v Kol., About the World Wide Web Consortium (W3C) [citováno 17. března 2006]. Dostupný z: <http://www.w3.org/Consortium/>.
- [7] Více o technických normách W3C v kapitole Internet z hlediska technického.
- [8] Více o protokolu IEEE 802.11b v Kol. IEEE 802.11 [citováno 28. března 2006]. Dostupný z: http://en.wikipedia.org/wiki/IEEE_802.11.
- [9] Více o širokopásmovém připojení k internetu v kapitole Internet z hlediska technického.
- [10] Srovnej Kolář, P. Internet a Telekomunikace [citováno 28. března 2006]. Dostupný z: http://mobil.idnes.cz/mob_operatori.asp?r=mob_operatori&c=A981119_0002628_mob_operatori.
- [11] Srovnej Kapoun, J. Vinton Cerf, otec internetu. Business World, 2005, č. 6, s. 30.
- [12] Srovnej Autor nezjištěn. Počítačové sítě - Model ISO/OSI [citováno 28. března 2006]. Dostupný z: <http://site.the.cz/index.php?id=4>.
- [13] Srovnej např. Kol. Webmagazín Net-mag.cz - o počítačích a společnosti [citováno 28. března 2006]. Dostupný z: <http://www.net-mag.cz/>.
- [14] Více v Státní technická knihovna. Přidělení ISSN on-line pokračujícím zdrojům [citováno 19. března 2006]. Dostupný z: http://www.issn.cz/prideleni_issn_online.html.
- [15] Zejména ve smyslu §2 a následující z. č. [513/1991](#) Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.
- [16] Dále jen ObchZ.
- [17] Srovnej § 2 zákona č. [513/1991](#) Sb., Obchodním zákoníku, podle kterého podnikání je „soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku.“
- [18] Dále též OR.
- [19] Viz § 3a zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- [20] Srovnej § 19c zákona č. [40/1964](#) Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.
- [21] Speciální úpravu pro obchodní společnosti lze nalézt v §2 odst. 3 ObchZ.
- [22] Dále jen ZSoudP.
- [23] Dále jen ŽZ.
- [24] § 2 zákona č. [455/1991](#) Sb. o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- [25] Srovnej § 3 odst. 2 zákona č. [455/1991](#) Sb. o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- [26] Srovnej Přílohu - sazebník, část I, pol. 24 zákona č. [634/2004](#) Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
- [27] Více v Šilhavý, R. Jak podnikat na internetu - živnostenský list 2. [citováno 9. března 2006]. Dostupný z: <http://interval.cz/clanky/jak-podnikat-na-internetu-zivnostensky-list-2/>.
- [28] Více v Šváb, J. Elektronický obchod [citováno 18. března 2006]. Dostupný z: <http://www.businessinfo.cz/cz/clanky/elektronicky-obchod/elektronicky-obchod/1000819/7013/>.
- [29] K různým definicím elektronického obchodu více v kapitole Elektronický obchod.
- [30] Dále též v Kozák, D. Zásady úspěšného využití Internetu, 1. část [citováno 9. března 2006]. Dostupný z: <http://www.e-komerce.cz/ec/ec.nsf/0/925385CBCF3CB97DC1256E6F006E6966>.
- [31] Více v Zeman, M. Svět Namodro definitivně končí [citováno 19. března 2006]. Dostupný z: <http://www.lupa.cz/clanky/svet-namodro-definitivne-konci/>.
- [32] Dále též Kol. Jak psát firemní dopisy (firemní newsletter)? [citováno 9. března 2006]. Dostupný z: <http://weblog.softpae.com/archive/2005/11/02/200.aspx>.
- [33] Citace z § 8 zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- [34] Hloušek, K. Chytře na značku [citováno 9. března 2006]. Dostupný z: http://www.marketingovenoviny.cz/index.php3?Action=View&ARTICLE_ID=2222.
- [35] Obchodní sdělení definuje zákon č. [480/2004](#) Sb., o některých službách informační

společnosti, ve znění pozdějších předpisů.

[36] Tato ustanovení jsou obsažena v §§ 52 až 65 zákona č. [40/1964](#) Sb., občanského zákoníku, dále jen ObčZ.

[37] Citace z § 52 zákona č. [40/1964](#) Sb., Občanském zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

[38] Více v Martin Enderle – 1media: 1media - Kreativní internetová řešení - Elektronický obchod (e-shop)[citováno 9. března 2006]. Dostupný z:

[http://www.1media.cz/index.php?stranka=elektronicky-obchod-\(e-shop\)](http://www.1media.cz/index.php?stranka=elektronicky-obchod-(e-shop)).

[39] Více v Štrkolec, M. Vybrané právní aspekty zdaňování elektronického obchodu v právním prostředí Slovenskej republiky. Mezinárodní a srovnávací právní revue, 2005, č. 14, s. 53 – 63.

[40] Více v Šváb, J. Elektronický obchod [citováno 18. března 2006]. Dostupný z:

<http://www.businessinfo.cz/cz/clanky/elektronicky-obchod/elektronicky-obchod/1000819/7013/>.

[41] Více v Rafaj, N. Spuštěn seznam internetových obchodů [citováno 19. března 2006]. Dostupný z: <http://www.apek.cz/apek/apek.nsf/0/7CFDC082ED10E54EC125710E0061CC5F>.

[42] Citace z Kol. Informace o e-commerce [citováno 19. března 2006]. Dostupný z:

<http://www.apek.cz/apek/apek.nsf/Edit/Informace?Open&area=Informace&lng=>.

[43] Přístupná na Ministerstvo spravedlnosti ČR. Informační server českého soudnictví [citováno 30. března 2006]. Dostupný z: <http://portal.justice.cz>.

[44] Přístupná na Ministerstvo financí ČR. ARES [citováno 30. března 2006]. Dostupný z:

<http://www.mfcr.cz>.

[45] Odkazy na existující elektronická tržiště veřejné správy naleznete v Ministerstvo informatiky ČR. Elektronické tržiště pro informační a komunikační technologie do 2 milionů korun pro subjekty veřejné správy [citováno 19. března 2006]. Dostupný z: <http://www.micr.cz/e-trziste/default.htm>.

[46] Srovnej Ministerstvo informatiky ČR. Často kladené otázky k e-tržišti [citováno 30. března 2006]. Dostupný z: <http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=1786>.

[47] Srovnej usnesení vlády České republiky č. 683 ze dne 26. června 2002, o opatřeních ke koordinovanému vynakládání finančních prostředků na informační a komunikační technologie, v aktuálním znění.

[48] Dále jen ÚVIS.

[49] Srovnej zákon č. [517/2002](#) Sb., kterým se provádějí některá opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy a mění některé zákony, ve znění pozdějších předpisů.

[50] Srovnej § 40 zákona č. [40/1964](#) Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, a § 2 písm. b) spolu s § 11 odst. 1 zákona č. [227/2000](#) Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů.

[51] Srovnej náleží Ústavního soudu ČR č. IV. ÚS 319/05.

[52] Citace z § 2 písm. h) zákona č. [227/2000](#) Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů.

[53] Citace z § 2 písm. i) zákona č. [227/2000](#) Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů.

[54] Citace z § 2 písm. j) zákona č. [227/2000](#) Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů.

[55] Ministerstvo informatiky ČR. Často kladené otázky k e-podpisu [citováno 23. března 2006]. Dostupný z: <http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=1799>.

[56] Např. podle §15 ObchZ.

[57] Ministerstvo informatiky ČR. Často kladené otázky k e-podpisu [citováno 23. března 2006]. Dostupný z: <http://www.micr.cz/scripts/detail.php?id=1799>.

[58] Např. ve smyslu obchodního práva podle §§ 13 – 15 ObchZ.

[59] Podle zákona č. [29/2000](#) Sb., o poštovních službách, ve znění pozdějších předpisů.

[60] Srovnej § 33 zákona č. [29/2000](#) Sb., o poštovních službách, ve znění pozdějších předpisů.

[61] Srovnej § 2 písm. d) zákona č. [29/2000](#) Sb., o poštovních službách, ve znění pozdějších předpisů.

[62] Srovnej § 6 zákona č. [29/2000](#) Sb., o poštovních službách, ve znění pozdějších předpisů.

- [63] Jedná se o zákon č. [254/2004](#) Sb., o omezení plateb v hotovosti a o změně zákona č. [337/1992](#) Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, jmenovitě jeho § 4. Dále jen ZOmPH.
- [64] Více v zákoně č. [124/2002](#) Sb., o převodech peněžních prostředků, elektronických platebních prostředcích a platebních systémech (zákon o platebním styku), ve znění pozdějších předpisů.
- [65] Srovnej SVT BRNO, s.r.o. Platební systémy [citováno 20. března 2006]. Dostupný z: <http://www.web4company.cz/eaplikace/platebn%C3%ADsyst%C3%A9my/tabid/117/Default.aspx>.
- [66] Srovnej Křečan, M. Poradna: Placení na Internetu [citováno 21. března 2006]. Dostupný z: <http://www.mesec.cz/poradna/placeni-na-internetu-duben-2005/>.
- [67] Více v Niedermayer, L. Měnová politika ČNB se přiblížila bance evropské [citováno 18. března 2006]. Dostupný z: http://www.cnb.cz/www.cnb.cz/cz/pro_media/clanky_rozhovory/media_2001/cl_01_010710.html.
- [68] Více v Burianová, L., Jedlička, I. Clearing Masarykovy univerzity. Zpravodaj ÚVT MU. ISSN 1212-0901, 2003, roč.14, č.1, s.3-6.
- [69] Srovnej Bakeš, M. a kol. Finanční právo, 3. aktualizované vydání. Praha: C.H.Beck, 2003, s. 499.
- [70] Dále jen ČP.
- [71] Tento výčet, který lze dle autora nejlépe nazvat právě daněmi v širším slova smyslu, lze nalézt v § 1 odst. 1 zákona č. [337/1992](#) Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
- [72] Více k daňové složenke v Hladká, B. Jak správně zaplatit daň finančnímu a celnímu úřadu - Daňová složenka platná od 15. března 2006 [citováno 27. března 2006]. Dostupný z http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/hs.xsl/dc2_dan_kal_24651.html.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nařízení prodeje jednotky jako ultima ratio ochrany práv ostatních vlastníků?](#)
- [Metropolitní plán schválen. Je Váš projekt v bezpečí?](#)
- [Posouzení shody dle AI Act - zkušenosti z praxe](#)
- [Začínají soudy zohledňovat náklady podnikatelů při plnění právních povinností v oblasti e-commerce?](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 35: Ručení za dluhy z podnikání u OSVČ a s.r.o.](#)
- [Holdingové struktury a odpovědnost mateřské společnosti](#)
- [Pokuta 32 mil. EUR pro Dacia/Renault - evropské soutěžní úřady tvrdě došlapují na no-poaching. Měla by Vaše společnost být na pozoru?](#)
- [Právo společníka na informace v s. r. o.: silný nástroj kontroly, ale ne bez hranic](#)
- [Kupní smlouva k nemovité věci bez určení kupní ceny: Nejvyšší soud koriguje katastrální praxi](#)
- [Společnost s podíly 50:50 - právní rizika patových situací a jejich smluvní řešení](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 34: Jednání za společnost - prokura](#)